

Казвамъ сега: ако ние сме езичници, въпросътъ щѣше другояче да се уреди. Ако служихме на много богове, въпросътъ щѣше другояче да се уреди, но понеже сме християнски народи, понеже всички служимъ на единъ Учителъ, на единъ Христосъ, който е проповѣдвалъ Любовь на хората, то безразлично е за насъ, кой ще изнесе доброто. Когато се проповѣдва Любовта, това не значи обезличаване. Любовта е онази велика сила, която ще даде възможностъ на всички сщщества, отъ най-малкитѣ до най-голѣмитѣ, да се проявятъ. Тя ще даде условия да се прояви живота. И ако ние разбираме туй красивото въ живота, то ще дойде. Защо страдате? — Защото въ вашитѣ сърца нѣма онази искреностъ. По нѣкой пѣтъ вие се поставяте благочестиво. Напримѣръ, сега азъ като ви говоря, силата на моята рѣчь зависи отъ онази вътрѣшна чистота, отъ разположението на моя умъ, на моето сърце, на моята душа и на моя духъ, въ дѣдения моментъ, какъвъ смисълъ влагамъ. Туй е, което опрѣдѣля силата на моята рѣчь. Въ свѣта има една велика сила, едно велико сщщество, прѣдъ което никаква лъжа не може да мине. Тази сила обуславя цѣлия животъ, тази сила сѣди всички. Не мислете, че вие можете да вършите каквото искате. Не, туй сщщество постоянно праща хората въ гробищата. Всички праща тамъ и юнаци, и слаби. До сега никой не се е избѣвилъ. И Христосъ когато дойде, и Него пратиха тамъ. И слѣдъ това Той показва своето изкуство — възкрѣсна. Има единъ стихъ въ псалмитѣ, който казва тѣй: „Нѣма да оставя прѣподобнитѣ си да видятъ изтлѣние“. Ако ние имаме тази велика Любовь, ако ние имаме Бога на нашата страна, ние ще опитаме този стихъ. Ние проповѣдваме едно учение, всички да иматъ тази Любовь, но да се приложи безъ насилие. Днесъ всички искатъ любовь, но въ какво седи тази любовь? Всички казватъ: да раздѣлимъ помежду си спечеленото. Ние, хората на Любовта, не се нуждаемъ отъ събраното богатство на другитѣ. Ние се нуждаемъ отъ това богатство, което ни се дава отгорѣ. Ние се нуждаемъ отъ това богатство, което припечелваме съ трудъ, съ своитѣ рѣцѣ. Нѣкой пѣтъ казвате: пари, пари! Тѣзи пари сж оцапани съ човѣшка кръвъ, тѣ сж опозорени, тѣ не сж заради насъ. Нѣма нито единъ, който,